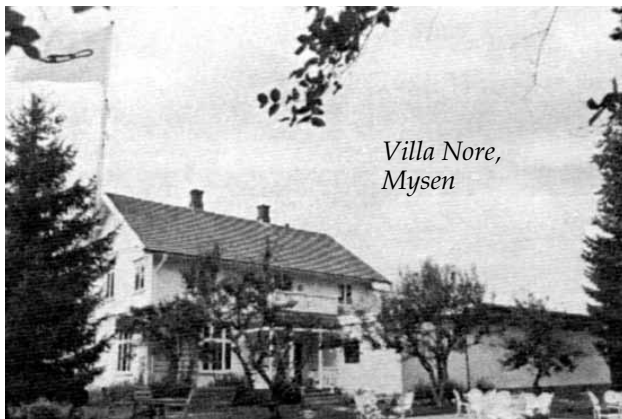
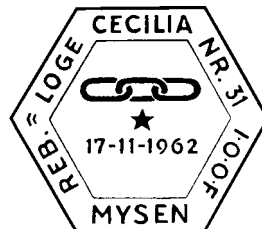

NORE-NYTT

Villa Nore,
Mysen

Nummer 1 – 2006
19. mai
Utgivelse nr. 32
Årgang 16

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Veteran-
juveler

Side 5-7

Kjære søstre
og brødre

Side 8

Henrik Ibsen – til nærmere ettertanke

Vår Ordens formål er "menneskenes forbedring og fullkommengjørelse" – en krevende, men alltid aktuell målsetting. Vi er inne i "Ibsen-året", og den nevnte målsetting bringer tanken inn på "Brand".

Presten Brand mente at folket var preget av åndelig slapphet – det var sjelelig avstumpet. Han så det som sitt kall å gjenreise den helstøpte personlighet:

"men frem af disse sjælestumper
af disse åndens torsoklumper,
af disse hoder, disse hænder,
et helt skal gå, så Herren kender
sin mand igjen, sit største værk,
sin ætling, Adam, ung og stærk!"

Brand er kompromissløs, nærmest fanatisk, og han uttrykker seg som sådan – nesten brutalt. Likevel – Brands formål er sammenfallende med vår Ordens: Menneskets "forbedring og fullkommengjørelse".

Brand uttalte seg om sin samtid. Ville han ha brukt en like hård karakteristikk i dag, og ville den ha vært berettiget? Ville han ha funnet oss åndelig slappe og sjelelig avstumpet? Ikke usannsynlig.

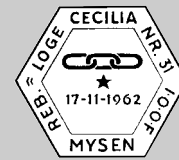
Generelt sett er dagens samfunn preget av materialisme og sekularisering. De primære mål synes å være høyest mulig personlig fordel. Vi preges av "trender", og de fleste av disse tjener de nevnte mål. Våre idoler er "kjendiser" av forskjellig art, det være seg finansmagnater, toppidrettsstjerner med millionhonorarer, sexmodeller eller mer eller mindre platte "stand up"-komikere. Vi er i "tidsklemme", og samfunnet overlates en vesentlig del av barnas oppvekst og oppdragelse gjennom barnehager og skolefritidsordning. Tiden til familieliv er redusert, og samlivsbrudd nærmest en dagligdags foreteelse. Og hva med det immaterielle aspekt? Det tillegges stadig mindre vekt. Hva religion angår, forlanges det at teologien skal tilpasses "vår tid" og være "inkluderende" – et besnærende uttrykk. Den individuelle frihet teller foran alt annet, det gjelder å "realisere seg selv".

"Seg selv", ja! Nok en gang dukker Ibsen opp, denne gang med "Peer Gynt".

"Det gyntske selv, – det er den hær
af ønsker, lyster og begær, -
det gyntske selv, det er det hav
af indfald, fordringer og krav,
kort alt, som netop mit bryst hæver,
og gør at jeg, som sådan lever".

Peer var "seg selv – nok". Han forstod ikke at det å realisere seg selv betyr å frembringe de beste sider i oss, som empati, medmenneskelighet og respekt for Skaperen og skaperverket. Han forstod ikke at det gjelder å nedkjempe "den hær af ønsker, lyster og begær" og å demme opp for "det hav af indfald, fordringer og krav". Han forstod heller ikke at å realisere seg selv betyr å gi avkall på noe av sitt eget "jag" til fordel for Skaperens mening med oss. Derfor kunne han heller ikke fatte Knappestøperens forklaring:

Fortsetter nederst neste side.

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2006
Årgang 16
19. mai 2006
Utgivelse nr. 32

Redaksjonskomité:
Rigmor Løes
Hilde Dahl
Björg Skjenneberg
Bjørn R. Opjordsmoen
Steven Tørholen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: landb@online.no
evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Leder	2
Svanhild Støen til minne	3
Anne B. Tørholen – minneord	4
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	4
25 års Veteran i Cecilia	5
Nore-nytt besøker «Sol»	5
25 års Veteran – Ernst Sjørusen	6
50 års Veteran – Paul Evensen	7
DSS Frank Lind 75 år	7
Kjære søstre og brødre	8
På hjemmebesøk	9
Et besøk hos Finn Hunstad	12
Årsrapport fra søstertreff 2005	13
Nesten utrolig god nyhet	14
Hyggelig besøk i Nr. 51 Folden	14
Matrikkelen	14
Generalforsamling i AS Nore	15
Treriksmøte i Nyköping i mai	16

Svanhild Støen til minne

Vår eldste losjesøster, Svanhild Støen, døde 12.01.06 i en alder av 90 år. Hun ble begravet ved Mysen kirke 20. januar med familie, venner og mange losjesøstre tilstede.

Jeg ble kjent med Svanhild under krigen. Vi arbeidet sammen en tid, og det var en dramatisk tid. Svanhilds mann, Arne, ble tatt av tyskerne og satt inn på Grini. Svanhild var gravid og deres førstefødte ble født da Arne satt der. Svanhild var et rolig og optimistisk menneske, og hun taklet den situasjonen godt.

Svanhild ble min fadder da jeg ble tatt opp i Loge nr. 17 UNITAS i Halden 16.02.59.

Svanhild Støen ble tatt opp i Rebekkaloge nr. 10 SEMPER ARDENS i Moss 01.10.57 og gikk senere over til Loge nr. 17 UNITAS i Halden da den ble stiftet.

I 1961 ble det bestemt at det skulle startes en Rebekkaloge i Indre Østfold. Det ble først startet en Rebekkaforening, og det var en ivrig og sammensveiset gjeng som gikk i gang med forberedelsene. Arne og Svanhild Støen hadde etter krigen startet fabrikk i Vandugbakken med søm av tekstiler. Dette ble arena for våre møter. Utallige var de møter vi hadde på systua hos Svanhild. Vi sydde drakter som vi trengte til spillene, og vi sydde antependier, og forberedte oss til det store oppdraget det var å starte en ny losje, og hvor ikke minst Svanhild var engasjert.

Svanhild Støen var en av Chartermedlemmene i Loge nr. 31 CECILIA, og hun var Skattmester i det første kollegiet. Svanhild ble tildelt 40-års Veteranjule 13.10.97. Hadde hun levet vel et års tid lenger, hadde hun oppnådd 50 år i losjen.

Svanhild bodde den siste tiden i en omsorgsleilighet på Edw. Ruud. Hun hadde et aktivt liv bak seg, og hun var et menneske som tilpasset seg alle situasjoner i livet. Det var hyggelig å besøke henne. Til tross for fysiske problemer, var hun helt til det siste klar i toppen og hadde alltid noe positivt å fortelle.

Vi lyser fred over Svanhild Støens gode minne.

Boja Evensen

"At være sig selv, er : sig selv at døde.
Dog på dig er sagtens den forklaring spildt;
Og derfor, lad det kaldes: overalt at møde
Med Mesters mening til uthængsskilt".

Hvordan stiller så vi Odd Fellows oss til dagens "trender" og de Ibsenske problemstillinger? Vår Ordens formål er å undervise sine medlemmer i "kjærlighet til Gud og deres neste", og må derfor sies å være i overensstemmelse med Knappestøperens forklaring. Ved vår inntreden i Ordenen har vi frivillig valgt å motta dens undervisning, og vårt medlemskap må, ifølge våre lover, være basert på "tro på tilværelsen av et høyeste vesen som verdens skaper og opprettholder". Dette må igjen bety en forestilling om at denne skaper har en mening med vårt liv.

Hva med den enkelte av oss? Hvordan stiller vi oss til dagens materielle krav og trender med alle deres negative følger? Inntar vi et klart standpunkt som vi også tar konsekvensene av? Eller er det muligens slik at vi, i likhet med herr Trumpe-terstråle i "Peer Gynt", sier:
"Jeg får vel følge dem på ferden,
men protesterer for all verden!"

En ting bør vi alle kunne enes om: Som Odd Fellows bør vi av og til – helst ofte – gå i oss selv og spørre: Er mine prioriteringer i samsvar med Ordens formål? La oss sende en tanke til de løfter vi har gitt Ordenen, og la oss håpe at svaret på spørsmålet ikke blir som i et av Ibsens dikt:

"De ord, der flød, som om de kom
fra hjertet lige hid,-
de var da kun en fraseflom,
og nu er tørkens tid".

Svaret må hver enkelt av oss finne ut av. Jeg nøyer meg her og nå med å sitere vår store dikter: "Jeg spørger helst; mit kald er ej at svare".

Det er neppe usannsynlig at noen lesere vil mene at dette mitt innlegg smaker av gammeldags moralisme. I så fall får jeg selvsagt avfinne meg med det, og bare gi følgende Ibsenske kommentar:

"De siger, jeg er bleven "konservativ".
Jeg er, hva jeg var mit hele liv".

*Med hilsen i V. K. og S.
Dagfinn Arnesen*

Anne Bodil Tørholen – minneord

Anne Bodil Tørholen forlot oss 9. desember 2005 etter bare tre ukers sykdom.

Hun ble opptatt i vår loge 24. januar 1977, og ble tildelt 25-års Veteranjuvel 11. mars 2002. Hun var en trofast logesøster og utførte de embeter hun påtok seg med iver og verdighet.

I noen år tilbrakte hun vinterhalvåret i Spania. Her var hun med i en Odd Fellow forening hvor hun traff logesøstre fra hele

Skandinavia. Det var en trøst i savnet etter hennes egen loge.

De senere årene var hun i ro i Norge, og hun gledet seg til hvert logemøte.

Vi savner henne, men minnes henne med glede og takknemlighet for hva hun var for vår loge, og vi lyser fred over hennes minne.

I.T.

Rebekkaloge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter 2. del 2006

Anne Ingeborg Gaasvik Teig	31. mai	70 år
Martha Pauline Kind	20. juni	70 år
Unni Stoltz	23. juni	75 år
Anne-Kristin Løken	27. juni	60 år
Inger Lise Tørholen	12. juli	80 år
May Rakel Loe Trippestad	19. juli	70 år
Gunvor Helene Egeberg	31. juli	75 år
Torill Lindahl Kogh	3. september	60 år
Ester Børresen	29. september	85 år
Wenche Ekeberg	5. november	60 år
Birgit Westgaard	6. november	85 år
Ingeborg Evensen	24. november	85 år
Randi Lund Jacobsen	2. desember	85 år
Rigmor Løes	5. desember	70 år

Anne-Lise Foss	8. desember	70 år
Kari Ymbjørg Tallaksrud	24. desember	75 år
Randi Karlsrud	28. desember	80 år

Vi gratulerer!

Veteranjuveler i høstterminen 2006:

40 års Veteranjuvel tildeles:

Solveig Bergliot Remøe Gundelsby, innviet i vår Loge 26.09.1966.
Tildelingen finner sted 09.10.06

25 års Veteranjuvel tildeles:

Randi Marie Jansen, innviet i vår Loge 12.10.1981.
Tildelingen finner sted 11.12.06

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter 2. del 2006:

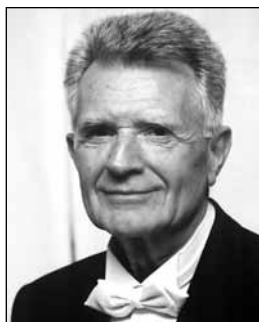
Georg Ulvehøj	17. juni	60 år
Terje Sørby	17. juli	60 år
Bjørn Smeby	12. september	70 år
Nils Henrik Olsson	17. september	50 år
Kåre Mons Bye	31. desember	60 år

Vi gratulerer!

Nye brødre:

6. oktober 2005 ble Asbjørn Alstadsæter medlem av vår Loge etter overgang fra Loge 33 Sølvvet.

23. mars 2006 ble Viggo Bernhard Andresen medlem av vår Loge etter gjenopptagelse.

25-års Veteranjuveltildeling i Cecilia

Mandag 9. desember 2005 var en stor dag i loge nr. 31 CECILIA. Da hadde vi vårt julemøte, og på samme kveld ble søster Solveig Johansen, eller søster "Sol" som alle kaller henne, tildelt sin 25-års Veteranjuvel.

Hele kvelden står i minneboken med en stor stjerne bak. Den høytidelige handlingen inne i logesalen ble ledet av Storrepresentant Liv Langås Brynjulvsrud, og hun ble assistert av Eks. Stor Sekr. Liv Berit Johansen og Eks. OM Unni Gangnæs. Seremonien, musikken og sangen ble en stor opplevelse for alle som var tilstede.

Det synet som møtte oss da vi kom ut av logesalen, tror jeg heller ingen glemmer. Der stod det vakreste julebord pyntet og dekket til forventningsfulle gjester. Privatnemnda og Sosialnemnda hadde samarbeidet, og resultatet var virkelig både flott og stemningsfullt!

Måltidet ble naturlig nok preget av juveltildelingen med fine taler, mye opplesning, gaveoverrekkelser, sanger og takkeord i en sjelden blanding av alvor og

skjemt.

Gaven fra Veteranen til logen var en samling med sandaler og fine tøfler. Disse ønsket hun skulle brukes til draktene ved logens spill.

Sosialnemnda hadde også lagt ned mye arbeid i ettermøtet. Vi gledet oss over mange små opptrinn og julesanger, og enda var det mer igjen i underholdningskurven deres da kvelden tok

slutt.

De kvitterte for kr. 5500,- fra loddosalget. Og tradisjonen tro skulle pengene deles likt mellom våre to SOS fadderlandsbyer, en i Betlehem og en i Keila.

Julemøtet 2005 ble en minnerik kveld på alle måter. Igjen en stor takk til dere som hadde ansvaret, såvel i logesalen som ved festmåltidet etterpå.

NORE-NYTT besøker søster "Sol"

En vinterdag, da snøen lavet ned og våren syntes laangt borte, besøkte jeg Sol i Mysen for å snakke litt med Loge CECILIAS ferskeste Veteran.

Inne var det lyst og varmt. Nesten før vi fikk satt oss ned, begynte Sol å snakke om vår Orden og vårt logearbeid. Hun hadde akkurat fått årets første Odd Fellow blad og lest hva Deputert Stor Sire Morten Buan skrev: "Det er viktig at alle tar sine plikter alvorlig. Grunnlaget er lagt. Ritualene må holdes i hevd. Det er ikke rom for verken å trekke ifra eller å legge noe til."

Søster Sol kommenterte dette på

sin måte: "Logearbeidet er ikke en vanlig forening. Det er en Orden. Vi må holde på våre tradisjoner og vår stil. Det medfører mye arbeid for dem som deltar. Mye må pugges og øves på. Først når en har lært det utenat, kommer tryggheten og en forstår meningen med tekstene. Da først kan en fremføre "leksen" sin med stil og verdighet. Alt i vår tid skal gå så fort. Men vi må ikke endre våre ritualer. Logemøtene skal være selvoppdragende. Det vil gi ro i sinnet. Dette mener jeg virkelig. Jeg er så enig med Deputert Stor Sire Morten Buan!"

Etter denne åpningen kom det deilig mat på bordet, og pratene gikk videre.

"Som innflytter i Mysen uten familie eller venner på stedet ble det Eks OM Unni Gangnæs som fikk meg interessert i logen, og hun var min fadder ved Innvielsen den 13. november 1980.

Alt fra første logemøte følte jeg varme og kontakt med søstrene. Jeg har aldri merket noen form for klikkvesen der. En kan ikke bli like godt kjent med alle, men vennligheten og den åpne hånden kjenner en likevel.

Jeg er så uendelig takknemlig for alt min fadder gjorde for meg. Hun tok meg med på besøk til andre loger, lærte meg det jeg trengte på forhånd, forklarte og svarte på alle mine spørsmål. Dette gjorde meg trygg og for-

ventningsfull. Ofte tok hun med andre søstre på turene også. Spesielt ble s Liv Langås Brynjulvsrud en god venn disse første årene. Det var ingen som fulgte med oss ut. Vi satt alene, samlet opp spørsmålene våre og fikk svar i ettertid av våre faddere."

"Før den store Veteranjuveldagen var jeg nervøs og redd for at tårene skulle flyte over inne i salen. Men da dørene gikk opp, så jeg jo Liv stå der oppe, Storrepresentanten på OM-stolen. Og der stod fadder Unni, EksOM på UM-stolen. Og på Eks OM-stolen fanget øynene mine Eks Stor Sekr. Liv Berit Johansen. 25 år tidligere var det nettopp hennes gode øyne og varme hånd jeg fikk oppleve fra samme Eks OM-stol. Det var bare helt herlig. Tårene forsvant. Her var jeg i trygge hender nok en gang."

Sol synes det er vanskelig å trek-

ke frem enkeltsaker eller begivenheter hun husker bedre enn andre. Det er så mange gode minner.

Etter en stund begynner hun å le og kommer på noen av sommerturene: en til s Regine Norlings sommerparadis i Marker der s Solveig Gundelsby svingte opp med trekkspill, en annen på picnic til s Marit Hoff i Skiptvet og en tredje på hatteparade hos s. Gunhild Stensby i Trøgstad.

"Vi ble ikke underholdt, men fant på mye moro selv. Nei, det har vært 25 fantastiske år som har gitt meg så utrolig mye. Jeg hadde gamle foreldre i Bergen, og måtte ofte dra dit for å hjelpe dem. Dette førte til at jeg ikke kunne påta meg embeder med store forpliktelser. Men jeg har vært medlem i de fleste nemndene vi har i logen, og da har jeg blitt godt kjent med mange av søstrene. Jeg anbefaler

alle å ta imot de oppgaver de blir bedt om. Å være med i logen er det beste som har hendt meg.

Min mann forstod at jeg trivdes med dette, men først da jeg hadde en lang sykdomsperiode, oppdaget han hva søstrene virkelig betydde for meg. Han ble imponert over all den oppmerksomhet og oppmuntring jeg fikk, og det samholdet vi søstre hadde og har oss imellom." --

Til slutt må det nevnes at søster Sol har NORE-NYTT som et hjerte-barn. Hun var med i redaksjonen i flere perioder og bidrar fortsatt med stoff. Hun fant frem det første nummeret av bladet vårt, nr. 1 årgang 1990, og det ble interessant lesning. Er det noen i logene som vil lese "gamle" NORE-NYTT, kan de komme til henne. Hun har alle sammen! Jeg takket for en hyggelig formiddag og gikk ut i vinteren igjen. Den var blitt enda større.

25 års Vetan – Ernst Sjursen

Den 23. mars ble bror Ernst Sjursen tildelt Veteranjuvel for 25 års medlemskap i vår loge.

Den høytidlige tildelingen ble ledet av vår egen DSS Frank Lind på en fin måte.

Br. Ernst kom som ung voksen til Mysen fra Lofoten, og han har etter sin utdanning arbeidet som ingeniør i Eidsberg kommune det meste av sitt arbeidsliv.

Han har hatt flere embeter i logen, og han har i mange år sittet i styret for A/S NORE.

Han er en nevenyttig mann og har vært til stor nytte for logen. Har Villa Nore hatt "en skrueløs" så har det vært å ringe til br. Ernst. Han har alltid "skrujernet" i lomma.

Vi takker for hans innsats og vi ønsker lykke til videre i logearbeidet.

Vi gratulerer!

Jan Grefslie

Sjursen taler under brodermåltidet. Til høyre DSS Frank Lind. Til venstre eks. OM Rune Bye.

50 års Veteran – Paul Evensen

I vår loge vil torsdag den 11. mai bli notert som en av våre store merkedager. Da ble vår kjære og avholdte Paul Evensen tildelt 50 års veteranjuvel. En hedersbevisning som ikke blir mange tildelt. Han ble innviet i vår orden den 23 april 1956 i loge nr. 30 Grimkell. Gjennom alle disse årene har han vært en uredd og markant skikkelse som framfor alt hadde et praktisk grep på alle problemer og oppgaver. Noe som kom godt med, når loge nr. 62 Håkon Håkonsson ble stiftet i 1959 og nye logelokaler skulle opparbeides. For øvrig har han et stort Odd Fellow hjerte som banker på en slik måte at også andre kan føle at dagene er gode. Han er nemlig flink til å besøke brødre eller andre som trenger en oppmuntring. Vi har i den sammenheng lært ham å kjenne som en drivenes kar som det er godt å være sammen med.

I det daglige drev han bedriften Sportssøm i Askim sammen med logebrødrene Hagen og Aspang. Gårdsbruk ble senere hans hovedinteresse idet han overtok driften av konas farsgård. Her praktiserer han også i perioder som salmaker.

Paul Evensen mottok 50 års Veteranjuvel 4. mai 2006. Her flankert av t.v. OM Johan Hvalshagen og t.h. DSS Frank Lind.

På fritiden drev han med seilflying. Han gjorde seg sikket mange tanker der opp under den blå himmelhvelving og med utsikt over åker og eng. Kanskje han mintes CM sine ord til resipienten. Jeg siterer: "Og langs med veien ligger akerjord, der sommervinden visker deg et ord, at som du deri sår, så skal du også høste".

Du har sådd rikelig, og vi håper at du får mange fine år med an-

ledning til å høste til glede for deg og dine.

Ved brodermåltidet var det mange som hilste jublanten med velvalgte ord og blomster. Tilslutt takket jublanten alle som hadde vært med på å gjøre dagen til en høytidsdag.

DSS br. Frank Lind foretok den høytidlige tildelingen av veteranjuvelen. *Per*

Distrikt Stor Sire Frank Lind 75 år

Den 3. februar fylte DSS Frank Lind fra vår egen loge 75 år.

En meget opplagt jublant, vår DSS Frank Lind, tok i mot 32 gjester i sitt hjem på Mysen til et formiddagsselskap på sin 75 års dag fredag 3. februar.

Hans frue, Ida og datteren Marianne hadde sørget for både mye mat og deilig mat, samt den største og lengste bløtkaka jeg noen gang har sett.

Selvsagt var det mange Odd Fellows der, og av de igjen utgjorde Senior-gruppa en majoritet.

Undertegnede følte seg litt som spurv i tranedans, men du ver-

den hvor hyggelig det var å få være med.

De som holdt taler for Frank, fremhevet han både som en veldig trivelig person, omgjengelig og ikke minst som en initiativrik herremann, noe blant annet naboskapet i General Ruges vei har nytt godt av. Det eneste en av naboenes mente Frank har et forbedringspotensial i, er beskæring av frukttrær. Der trengte han et kurs, hvis det da ikke er meningen at epletrær absolutt ikke skal blomstre til våren. Jeg tror naboen var gartner, så ikke ta det så tungt Frank, – her er det flere som trenger kurs!

Siden jeg fortsatt har en jobb å passe på, måtte jeg forlate selskapet litt tidlig, men det ligger meg på hjertet å få sagt at: sjelden har jeg sett så mange blide "gubbe-fjes", og sjelden har jeg opplevd sånn gjestfrihet og flott servering. Jeg tror tidligere redaktør av NORE-NYTT, Bjørn Opjordsmoen og jeg er enige om at man må til Hadeland for å oppleve lignende.

Takk til Frank, Ida og Marianne for en god stund!

Og nok en gang: Gratulerer med dagen Frank!

Johan Hvalshagen

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Kjære søstre og brødre

Skisse av fasade sett fra syd.

Over ser dere hvordan vårt ordenshus tilnærmet vil ta seg ut fra Torggata om ikke så lenge. En usannsynlig drøm for oss alle vil gå i oppfyllelse!

Siden undertegnede ble tatt opp i loge Håkon Håkonsson i 1983, har jeg deltatt i diverse komiteer med målsetting og ruste opp, bygge til, eller få tilpasset Villa Nore til en standard og størrelse som kunne tilfredstille logenes ønsker. Hver gang har det strandet på økonomien.

Vinteren 2005 ble en intensjonsavtale med Eidsberg Boligbyggelag inngått, med formål å utbygge tomten med leiligheter, og at logene skulle disponere 1. etg. for logesal og selskapslokaler. Styret i A/S Nore følte vel blant mange av medlemmene i våre loger, at det ville det være en stor nedtur med riving av Norelokale, og bygging av leilighetskompleks som erstatning, selv om det skulle bli nye ordenslokaler i bygget. Ved juletider skjedde det som ingen vel hadde drømt om, styret i A/S Nore fikk en henvendelse fra medlemmer av våre loger om at de var opptatt av at logene skulle eie sitt eget ordenshus på egen tomt, og at ikke kontingenten i våre loger skulle heves. Deres planer var at logesal og kjøkken skulle beholdes, og at det i tilknytning skulle bygges ny selskapsavdeling med tidsmessi-

ge garderober. Til denne byggingen ville disse medlemmer gå inn med midler, slik at kontingenten ikke økes. Forutsetningen var full anonymitet.

Den 14. februar 2006 var en stor og spennende dag for meg som styreleder i A/S Nore, når jeg kunne opplyse medlemmene i våre loger at styret ville si opp intensjonsavtalen med EBBL, fordi medlemmer av våre loger ville bygge ny selskapsavdeling i tilknytning til eksisterende logesal! Det var reaksjon som burde vært filmet!

Derfor syns jeg det er på sin plass å gjenta Olav H. Hauges dikt, som jeg setter stor pris på:

Det er den draumen me ber på
at noko vedunderleg skal skje,
at det må skje –
at tidi skal opna seg
at dører skal opna seg
at kjeldor skal springa –
at draumen skal opna seg,
at me ein morgonstund skal glida inn
på ein våg me ikkje har visst um.

Styret i A/S Nore arbeider nå sammen med overmesterne med å utforme planene over bygget, samtidig som vi ser på hvordan vi kan gjennomføre oppussing av logesalen og kjøkkenet, slik at hele bygget vil bli strøket. Både vi i styret og kollegiene sitter med en følelse at det er stor vilje

og iver for tiden med å bidra med dugnad og/eller midler under denne prosessen. Derfor vil det i nærmeste framtid nedsettes en dugnadskomite med formål: hvem kan gjøre hva? Med felles iver og innsats vil søstrene og brødrene klare disse oppgavene, og kanskje bringes sammen i en stor familie slik jeg har forstått det var ved logenes etablering. Selv om begge logene har en del midler til oppussing av logesalen, har vi opprettet en gavekonto til dette formålet. Vi sender derfor med en giro i NORE-NYTT, som kan brukes med frie beløp, og hvis dere føler at også dere vil være anonyme, så er det fritt. Tilslutt: la oss sammen ha mange dugnads- og hyggestunder i huset vårt utover sommeren og høsten.

*I vennskap, kjærlighet og sannhet
John Altenborn*

KJÆRLIGHETEN

Som fuglen er den.
Den som flyr med sterke,
brede vinger.
Høyt over skyene vakker
og fri.
Aldri vil jeg fange den og
sette den i bur.
Jeg vil bare fly sammen
med den.

GENERALFORSAMLING AS NORE

ble avholdt i selskapets lokaler
tirsdag 28. mars kl 1900.

Aksjonærene var representert slik:

Loge nr. 31 Cecilia:
May Loe Trippestad
Björg Løvfald

Loge nr 62 Håkon Håkonsson:
Odd Buraas
Finn Hunstad
Hans Kristian Foss
Arne H. Sørby
Per Erling Fladberg

Synnøve Forvik, Torill Lindahl
Krogh og Anne Kristine Løken
var forhindret fra å møte.

Valgkomitèen: Rig-
mor Løes

For styret møtte:

Styreleder	John Altenborn
Styremedlem	Ernst Sjursen
Styremedlem	May Sørby
Styremedlem	Turid Mohrsen
Varamedlem	Jorunn Altenborn
Varamedlem	Glenn Inge Paulseth

På generalforsamlingen møtte representanter for 520 aksjer av i alt 520 aksjer.

SAK 1: Valg av sekretær
Turid Mohrsen ble valgt.

SAK 2: Valg av to til å skrive under protokoll
May Loe Trippestad og Hans Kristian Foss ble valgt.

SAK 3: Styrets åreberetning for 2005:
Selskapet driver eiendommen Villa Nore med utleievirksomhet for på den måten skaffe Odd Fellow ordenen i Mysen tjenlige lokaler. Likestilling: Selskapets styre består av 2 kvinnelige og 2 mannlige medlemmer og er bevisst på de samfunnsmessige forventningene om tiltak for å fremme likestilling i virksomheten og i styret. Miljørapport: Styret mener at sel-

skapets virksomhet ikke forurenser det ytre miljø.
Det har i flere år vært drøftet ulike former for rehabilitering av Ordenslokalene uten at det er kommet til noen konklusjon. I mars 2005 ble det så underskrevet en intensjonsavtale med Eidsberg Bologbyggelag om utbygging av tomten med ca 15 leiligheter, og med nye ordenslokaler i 1. etg. Ved årets utgang var arbeidet kommet så langt at skisser og kostnads kalkyler var klare til behandling hos begge aksjonærer. Fremtidig utvikling: Det vil fortsatt bli jobbet for fullt med å løse saken om Ordenshus.

Årsberetningen ble enstemmig godkjent.

SAK 4: Fastsettelse av resultatregnskap og balanse for 2005
Regnskapet viser et underskudd etter skattekostnad på kr. 20.078.- Avskrivninger er foretatt med kr. 34.483.-
Regnskapet ble enstemmig godkjent.

SAK 5: Anvendelse av overskudd eller dekning av tap.
Styret foreslår at underskuddet - stort kr. 20.078.- overføres til udekket tap.
Styrets forslag ble enstemmig vedtatt.

SAK 6: Godtgjørelse til styret
Det er ingen godtgjørelser til styret.

SAK 7: Valg av revisor
Vi benytter fortsatt RevisjonsCompagniet as i Askim.

SAK 8: Omdannelse av styret
Styret foreslår at AS Nore oppløses etter §16-1 i Lov om aksjeselskaper, og at avviklingsstyret i samarbeid med aksjonærene utarbeider en ny eierform for Ordenshuset før endelig oppløsning. Forslaget ble enstemmig vedtatt.
SAK 9: Valg av medlemmer og varamedlemmer til avviklingsstyret herunder styrets leder;

Styreleder
John Altenborn
Styremedlem gj.v
Turid Mohrsen
Styremedlem
May Sørby
Styremedlem ny
Glenn Inge Paulseth
Varamedlem gj.v
Jorunn Altenborn
Varamedlem ny
Rune Bye

SAK 10: medlemmer og varamedlemmer til valgkomiteen, herunder komiteens formann:

Formann
Per Erling Fladberg
Medlem
Lena Utsigt Karlsen
Medlem ny
Per Olav Eek
Medlem ny
Reidun Lie Larsen
Varamedlem gj.valgt
Svein Olav Agnalt
Varamedlem ny
Gunn Sandvig

Mysen, 29.03.06

Turid Mohrsen
sekretær

May Loe Trippestad
Hans Kristian Foss

Av plasshensyn i NORE-NYTT ber vi om at de som ønsker å fordype seg i AS NOREs regnskaper, tar kontakt med logenes sekretærer.

Det nye styret i AS NORE. Fra v.: John Altenborn, May Sørby, Turid Mohrsen, Glenn Inge Paulseth.

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

På hjemmebesøk

Loge CECILIA har nå i alt 108 medlemmer. Ikke alle har anledning til å komme på møtene hver gang. Noen ser vi sjelden, noen kommer av og til og noen kommer riktig ofte.

NORE-NYTT har sett litt i Fremmøteprotokollen. Der har vi funnet fem søstre som virkelig kommer "så ofte de kan", som alle har vært

Eldstemann er søster Marit Kolstad. Hun hadde 85-årsdagen sin 2. februar.

Nettopp dette navnet hører vi ved oppropet på hvert logemøte. Hun har vært loge CECILIAS Arkivar i hele 22 år.

Med 47 års medlemsskap i Odd Fellow Ordenen og medlemsnummer 12 i vår loge har hun lang "fartstid". Hun forteller at hun fikk sin Innvielse i loge nr. 17 UNITAS i Halden i 1959. Det ble mange turer ned til Halden i all slags vær og på svingete veier. Men det var en spennende og morsom tid.

"Vi ble en sammensveiset gjeng. Mens vi ventet på å bli mange nok søstre til selv å danne en loge, kaltes vi Rebekkaforening og fikk våre gradpasseringer i Halden. Møter hadde vi i hjemmene våre. På systua hos Svanhild Støen ble det sydd drakter til spillene. Jeg sydde en drakt hjemme hos meg selv. Det gikk med liv og lyst. Vi ble nok "ferdige" søstre raskere enn i dag, for vi skulle jo bli selvstendige så snart det formelle var i orden.

Jeg var med da vi fikk vårt Charterbrev 17. november 1962. Eks RP Guro Lie var logens første UM. Jeg var logens første Sekretær. Det var jeg i over 7 år. Av det første kollegiet er det nå bare oss to igjen.

Olaf, mannen min, hadde vært medlem i loge nr. 62 Håkon Håkonsson noen år da jeg begynte. Han og flere av brødrene jobbet hardt for å få et eget hus til logene. Det ble i lengden slitsomt å leie lokalet "Orion" på Festiviteten i Mysen. Alt utstyret måtte settes på plass og fjernes igjen for hvert eneste møte. Lån ble ordnet og Villa Nore kjøpt. Med mye arbeid og stor dugnadsinnsats kom logesal og selskapslokale i orden. Søstre og brødre ble godt kjent med hverandre. Det var en spennende periode. Vet du hvem som bestemte farge og stoff til gardinene? Jo, det var Mikael Jørstad, mannen til søster Oddbjørg Jørstad i vår loge. De to var vertskap på Villa Nore i nesten 20 år.

Og nå går logene igjen en spennende tid i møte, med nybygg og dugnader på gang. Det kommer til å binde oss tettere sammen igjen. Det blir kjempefint! Villa Nore er hjemmet vårt. Godt at det fortsetter å være vårt eget."

47 år har gitt mange minner. På Tre-riksmøtet i 1993 skulle søster Gunhild Stensby deklamere ved festmiddagen på Bondelagets Folkehøgskole. Søstre satt så tett at hun klarte ikke å komme fram. Liten og lettvent som hun var, løftet hun på skjortene og krabbet under bordet og kom seg på plass. Dette skjedde til stor munterhet fra de søstre som så det.

"Jeg husker også godt da Olaf og noen flere begynte med NORE-NYTT, bladet vårt. Nå har det eksistert i 16 år. Det er også morsomt å tenke på."

logesøstre i lang tid og som alle fyller 85 år i løpet av 2006.

NORE-NYTT ønsker å presentere disse fem i dette nummeret. Tenk så heldige vi er i vår loge som har så spreke og aktive søstre. Redaksjonen takker for hyggelige besøk og ønsker dere fortsatt mange gode år i og utenfor logen!

Helt til slutt uttrykte Marit Kolstad sin glede over at vinteren var på hell. "Nå kan jeg begynne å kjøre til møtene selv igjen. Da får jeg med meg ettermøtene også. Det blir bra!"

Så følger søster Ester Børresen, som fyller år 29.september.

08.03.1971 ble Ester Børresen innviet i Loge CECILIA. Det er akkurat 35 år siden. Hun var alene, og det var så trygt å ha fadderens datter til Føreren den kvelden. Det var søster Liv Berit Johansen, senere Eks Stor Sekr. "Ja, jeg har vært på de aller fleste møtene. Logen har betydd mye for meg. I mitt liv har jeg opplevd å miste mange. Det har vært sorger, og alltid har logen vært der for meg. Jeg føler at den gir meg et "indre liv". Den gir meg styrke i hverdagen. Men det har jo vært mange gleder også. Mye hygge, og mange koselige opplevelser i samarbeid med andre søstre. Det er fint å kunne se tilbake på så mange verdifulle år. Jeg er så takknemlig for alt jeg har fått i logesammenheng.

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

Min første oppgave ble Ytre Vakt. Jeg husker jeg spurte hvordan jeg skulle være. Eks. OM Elsa Hansen sa: "Vær blid! Ta imot alle søstrene med et smil! Det er viktig at alle føler seg velkommen."

Jeg har fått være med både i valgte og utnevnte embeder, og nå er det så fint å få være med i spillene. Det gir meg mye. Men en må lære utenat alt en skal si. Først da blir det slik det skal være! Det er fint å kunne være til nytte fremdeles.

Høsten 1985 ble jeg OM. Kort tid etterpå fikk jeg være med Rådspresident Guro Lie til Installasjon av Loge nr. 77 MALMFRID i Narvik. Jeg skal si deg blomstene jeg holdt skalv, og jeg var så spent. Alt var jo nytt for meg. Men det ble en stor opplevelse, et fint logeminne.

Da de første regaliene var utslitte, ble jeg bedt om å sy nye. Jeg har alltid likt å sy, og det ble 100 nye krager til logen. Ja, det er dem vi bruker fremdeles. Jeg fikk et nydelig fingerbøll i sølv da jeg var ferdig.

Martha Kind, Mary Præsthus og jeg sydde nye drakter til spillene. Flere andre søstre hjalp også til. Nå har flere av oss nettopp hatt en dugnad med opprydning og stell av alt utstyret. Så nå henger alt på rett plass i rene skap og skuffer. Du vet, det er viktig at alt blir hengt opp etter bruk, enten det er krager eller drakter. Da holder de lenger!

Til slutt må jeg få si at det var en stor opplevelse å få være med på møtet 14.februar da vi fikk vite hva som nå skal skje med "Villa Nore". Jeg kan ikke huske at jeg noen gang har sett så strålende og glade brødre og søstre. Det var ekte og spontane gledesutbrudd. Jeg gleder meg alt til å yte mitt bidrag ved dugnaden! Jeg har fortsatt gode øyne og liker å sy," sier Ester Børresen med et stort smil. --

En liten fugl fortalte at nettopp denne Eks OM var på kjøkkenet og hjalp Privatnemnda på logemøtet i mars. Det var mange gjestende søstre og mye å ordne da alle skulle ha mat. Aktiv, hjelpsom og veldig nyttig!

Tredjemann blir søster Birgit Westgaard med fødselsdag 6. november.

Søster Birgit Westgaard har nå 38 års logeliv bak seg. Fortsatt deltar hun både i logesal og på ettermøtene, bestandig blid og imøtekommende. Hun gir så tydelig uttrykk for at dette er noe hun deltar på med stor glede og takknemlighet.

"Logen er mitt andre hjem, og søstrene er som mine egne søsken. Da søstrene Lillian Ulnæs og Gudrun Iversen var på hjemmebesøk hos meg før Innvielsen, sa de at det var så viktig at jeg møtte så ofte jeg kunne, helst hver gang. Og det har jeg gjort.

Det følger slik fred med logekveldene. Jeg får så gode tanker, og søvnen kommer lett når jeg legger meg. Jeg ble tatt opp alene, og satt og ventet nede i kjelleren og lurte nok på hva jeg hadde tatt meg til. Men da seremonien begynte og musikken og spillet tok til, kom det en ro i meg. "Her hører jeg hjemme. Dette er riktig for meg!"

Birgit Westgaard var logens Kasserer den gangen søstrene betalte kontingenten med kontanter. Noen betalte for et møte av gangen, andre kvartalsvis og noen få for hele året. Kassereren måtte hver gang oppgi hvor mye penger som var kommet inn, og det kunne bli både stressende og skje feil når søstrene var sent ute til møtene. "Det er mye greiere nå", sier hun bestemt.

"Jeg torde ikke ta de store embedene, men jeg har vært med på spill.

Det var også fint, og passet godt for meg. Når jeg nå ser og hører de ulike spillene, er det så herlig, og gjenkjennelsen er stor".

Det har også vært mye hygge og morsomme episoder opp gjennom logeårene mine."--

Siden det fortsatt er vinter ute, faller det naturlig og minnes noe som skjedde en gang veien var glatt. Etter en gallakveld på Villa Nore, på vei hjem til Askim, skled bilen på en stor issvull og kjørte videre i retning av et stort tre. Passasjerene rakk å tenke at nå er det slutt.... Sjøføren bremses, og dermed svingte bilen halvt rundt og vekk fra treet. Det ble en stund ganske stille. Bilen ville ikke starte igjen. Tre gallakledde søstre måtte ut å skyve og dytte som best de kunne. Mens de halvveis lå der i grøfta og strevde, begynte søster Miriam Christensen å le. Med is og grastuster på skjortene var de nok litt av et syn. Latteren smittet, og det var en munter og lykkelig søsterflokk som kjørte videre hjemover da de endelig hadde fått bilen på rett vei igjen.

"Det er vemodig å tenke på alle søstrene som ikke lever lenger. Det er mange gode minner. Det har blitt mye Vennskap, Kjærlighet og Sannhet gjennom mine 38 logeår. Jeg føler stor takknemlighet for Loge CECILIA og alt jeg har opplevd der."--

Fjerdemann bor også i Askim og heter Ingeborg Evensen. Hun kan feires 24. november.

Søster Ingeborg Evensen er kanskje bedre kjent som Boja Evensen. Hun ble innviet sammen med søster Marit Kolstad i 1959, altså før Loge CECILIA var stiftet. Så Boja var også med på de mange bilturene ned til Loge nr. 17 UNITAS i Halden samtidig som det ble arbeidet ivrig i Indre Østfold Rekkaforening i Mysen.

"Jeg husker disse første årene med stor glede. Det var så inspirerende, og vi arbeidet alle mot målet å bli en egen loge så raskt som mulig. Vi ble virkelig en sammensveiset gjeng, og jo nærmere vi kom selve stiftelsesdagen jo mer vokste spenningen og også nervøsiteten. Vi fikk god hjelp

av Rådsskattmester Lilly Fossum fra Loge nr. 10 SEMPER ARDENS i Moss. Hun ble som en mor for oss, og hjalp oss utrolig mye i denne startfasen. Det er forøvrig hun som har gitt Loge CECILIA sølvvasen på alteret og bøssen til Søsterskillingen. Det ble en stor dag på Festiviteten i Mysen med 100 søstre og brødre tilstede. Jeg ble Kapellan, og det var så høytidelig da Installasjonen skjedde. Vi var jo bare 32 medlemmer da vi startet opp, så alle fikk oppgaver å gjøre. Senere ble jeg også Skattmester. Jeg har vært med i flere nemnder og spill, og alt har vært givende og meningsfylt."

Bojas ektefelle, Paul, har 50-årsjubileum for sitt medlemskap i Odd Fellow Ordenen i mai måned, så logearbeid og oppgaver visste hun litt om før hun selv begynte. Det var søster Svanhild Støen som spurte om hun ville bli medlem. De kjente hverandre fra før. – "Vet du hvor jeg var da det spørsmålet kom? I 1958 arrangerte alle herreløgene i Østfold et stort ball i Sarpsborg. Brødrene stilte i kjole og hvitt, og medbrakte damer kom i fine ballkjoler. Det var stort orkester på scenen. De spilte wienervals! Det var et flott skue, og en stor opplevelse å få være med. I en pause møtte jeg Svanhild utenfor salen, og så sa hun." Kan ikke du tenke deg å bli med i Loge CECILIA?" Og så ble det slik! Svanhild ble min fadder.

Jeg kan ikke tenke meg en tilværelse uten logen. Jeg trenger å møte så ofte jeg kan for å bli minnet om de gode

ting som blir sagt. Alt i logen virker inn på et menneske og hjelper en å takle ting som skjer. Jeg har kanskje "gamle" meninger, men jeg vil få si at vi alltid skal ha logens gode renommè i tankene."

På spørsmålet om hva hun syntes om utbygningsplanene for Villa Nore svarer Boja begeistret: "Det var en stor, stor overraskelse! Jeg ble så glad. Jeg hadde gått og gremmet meg over at huset vårt skulle selges og kanskje bli en del av et boligbyggelag. Nei, dette er en meget sjenerøs gave, og det skal bli spennende å følge med på alt som kommer til å skje nå."–

Femte og yngste søster er Randi Lund Jacobsen fra Trøgstad med fødselsdag først 2. desember i 2006.

Det er med ekstra stor glede NORE-NYTT drar på besøk til henne. Hun har vært syk i løpet av denne våren, men nå har det visst rettet seg bra, for hele hagen er ferdig rakt til denne helgen etter påske. Viljestyrke og pågangsmot mangler det ikke på! Slik forteller søster Randi om sitt snart 20-årige logeliv:

"Det var vel litt tilfeldigheter som gjorde at jeg ble søster i Rebekkaløgen. Jeg holdt herrenes tale på en tilstelning i herreløgen. Min mann Henrik var med der. Da ble de oppmerksom på meg. En tid etterpå fikk jeg en telefon fra Gunhild Stensby som spurte om jeg var interessert. Så

i november 1986 ble jeg tatt opp som søster, med Gunhild Stensby som min fadder.

Da jeg var "rekrutt", og vi måtte gå ut av logesalen, var det ingen av de utlærte søstrene som var med og satt sammen med oss. Derfor satt vi der og lurte på ting, og ingen kunne svare. Dette er annerledes nå, så det er en stor forbedring.

Jeg har alltid fulgt oppfordringen om å "møte så ofte en kan". Men i den første tiden var jeg engasjert på så mange andre fronter også. Det hendte at det ble en del møtekollisjoner. Da var det ikke alltid jeg kunne prioritere logen. Jeg var blant annet veldig engasjert politisk.

Inne i logesalen har jeg ikke hatt så mange oppgaver. Men jeg har vært med i flere spill, og det vil jeg si at av det lærer en mye historie. Og ikke minst at en fremdeles kan lære utenat!

Jeg har vært med i redaksjonskomiteen til NORE-NYTT. Jeg tror det var i seks år. Det var noen lærerike år. Andre medlemmer av komiteen lærte meg mye, og jeg fikk gode vennskap som har betydd mye for meg. Ellers har jeg vært med i styret for A/S Nore i flere år. Det var vertskapet som eide inventaret på kjøkkenet, og det ble etter hvert vanskelig å få noen til å overta selskapsvirksomheten. Styret bestemte da at logene måtte eie alt, og slik ble det. Det var mange diskusjoner om Villa Nores framtid, også da jeg var med i styret. Men nå ser det ut til at det har kommet til en meget god ordning, og at dette blir til beste for logene våre. Ja, dette er veldig positivt og gledelig for oss alle sammen.

De siste årene har jeg begynt å reise rett hjem etter logemøtene. Dette fordi jeg gjennom nesten hele mitt voksne liv har vært borte på kveldene, så nå synes jeg det er et privilegium å kunne komme hjem tidlig, sette meg ned og la møtet jeg har vært på si innover meg. Dette er mitt valg nå.

Jeg har, som jeg alt har nevnt, vært en søster som har prøvd å møte så ofte jeg kan, og det har virkelig vært en berikelse av livet mitt."–

Et besøk hos Finn Hunstad

I hele 15 år var Finn Hunstad Organist i vår loge. Denne blide og hyggelige logebroren fra Askim er derfor vel verdt et intervju. Undertegnede hadde rett før påske gleden av å besøke ham i hans veldrevne bedrift i Svinndal. Her følger et sammen- drag av samtalen vi hadde om hans liv og virke både før og etter at han kom til Østfold, og etter hvert etablerte bedriften Finn Hunstad AS.

Finn er født på Leira i Valdres der faren var pøsemaker. Slik ble det naturlig å følge i farens fotspor. Veien gikk til Oslo der han i årene 1959-60 gjennomførte grunnutdannelsen som pøsemaker ved Østre Elvebakke yrkes- skole. Pøsemakerlinjen der hadde bare 12 elevplasser og var den eneste yrkesskolen på Østlandet som ga opplæring i dette faget. Etter avsluttet skolegang gikk veien til Kirkenær i Solør der han gjennomførte 3 års læretid. Her ble svenneprøven avlagt. Så fulgte jobber der og i Oslo, og etter en tid flyttet bedriften han arbeidet i til Ski. Høsten 1968 finner vi Finn i Askim der han og hans familie kjøper seg et hus. Finn begynner etter hvert å se seg om etter et sted der han kan starte sitt eget. I 1975 byr sjansen seg. Et pøsemakeri i Moss er til salgs og Finn slår til. Her begynner livet som selvstendig næringsdrivende. Kundene kommer fra Moss og omegn og omsetningen øker år for år. Finn driver her et rent pøsemakeri og har ikke eget utsalg. Varene selges først og fremst i de såkalte Stjernebutikkene i Moss. Etter hvert blir salgsdistriktet større med kunder fra hele Øst- landsområdet.

I dag finner vi Finn Hunstad AS i Svinndal og den som trodde at dette bare var et lite pøsemakeri, må tro om igjen. Her arbeider 25 personer og bedriften er i dag

Finn i «arbeidsantrekk».

den neste største virksomheten i Våler kommune med en omsetning på mange 10-talls millioner. Mange av de ansatte er fra lokalmiljøet og har arbeidet ved bedriften i flere år.

Finns bedriftsfilosofi er å legge vekt på høy kvalitet. Som en følge av dette ufravikelige kravet han stiller til seg selv og bedriften, er det rekruttert flere ansatte med fagbrev. Det produseres ulike typer kjøttvarer og mange

kunder er grossistbedrifter. Ca. 1/3 av produksjonen går til dagligvareforretninger, 1/3 til storkjøttforretninger og 1/3 som underleverandør til andre kjøttbedrifter.

Et besøk i produksjonslokalene viser at her er arbeidet mangfoldig, travelt og krevende. Krevende i den forstand at en matvarebedrift må legge stor vekt på hygiene og rene og gode varer. Med selvsyn kan den besøkende

Travelt og krevende i produksjonen.

Årsrapport for 2005 fra søstertreff

se at Finn er fagmannen som liker å ha oversikt, og som derfor er synlig i bedriften. Her er ingen dresskledd mann på et direktørkontor som styrer, men en mann som er aktiv ute i bedriften. Det er lett å merke den gode tonen som rår i produksjonslokalene, noe som bekrefter at Finn leder sin virksomhet med klokskap og omtanke. Motiverte ansatte gir godt arbeidsmiljø, og i et slikt miljø skapes det grunnlag for produkter av beste kvalitet.

Finn har omsorg for andre mennesker. Det vet vi som er hans brødre i Håkon Håkonsson. Det han ikke selv fortalte ved besøket, men som jeg fant ut i ettertid ved å lese et fagblad der bedriften Finn Hunstad AS er omtalt, er at Finn hvert år sponser all kjøttmaten til det store arrangementet i Oslo foran hver jul, der frivillige inviterer bostedsløse, alkoholikere og narkomane til et gedigent julebord. Sist jul var det hele 300 personer som ble bispist med mat fra Finn Hunstad AS. Dette viser med all tydelighet at Finn er en mann med et ekte Odd Fellow engasjement, som også har omtanke for de som ikke har det så lett i livet.

Finn har vært med i Odd Fellow siden 1989 og sier selv at livet i ordenen har gitt ham et broderskap som gir ro i sjel og sinn, og der vennskapet med brødrene gir inspirasjon til den travle hverdagen vi alle må forholde oss til. Han har også meninger om hvordan vi kan gjøre logen enda bedre. Særlig interessant er det å merke hans vurderinger av hvordan vi kan trekke inn igjen til logen brødre som kanskje har vært fraværende lenge, og som mangler inspirasjon til å komme tilbake til logearbeidet.

Finn Hunstad er i sannhet en mann vi bør lytte til. Vi, hans brødre, ønsker ham god helse og mange gode år både privat og i bedriftslivet han har skapt for seg og sine.

Bjørn R. Opjordsmoen

I dette året er det holdt 7 ordinære møter og 1 styremøte. Første møte i høst ble holdt på Sandstangen. Dette var istedenfor sommermøtet som kolliderte med logens sommermøte. Vi hadde en trivelig stund med deilig mat, og eieren av stedet fortalte om livet på Sandstangen i gamle dager da det var full fart i tømmerfløtingen. Det blåste veldig denne dagen, så vi fikk ikke sett oss omkring, og vi kan gjerne ta en tur dit igjen.

1.mai var det fellesmøte for Søstertreffene i Distrikt nr. 7 og 23 på Hafslund Hovedgård. Det var Søstertreffene i Sarpsborglogene som var verter denne gangen. Bestyrer ved Borgarsyssel Museum Svenn Eliassen holdt foredrag om kvinnene på Hafslund. Etterpå var det kaffe og snitter på Galleriet. Det var en fin dag, og søstrene i Sarpsborg har all ære av opplegget.

Det siste møtet i år 2005 ble holdt på Slettevold gård i Mysen. Her ble vi tatt vel imot av gårdens eiere og samarbeidspartnerne i Team kraft Sør.

Først fikk vi en orientering om hvordan det er med Profo+. Denne vil gå over i historien, men arbeidet vil fortsette i Move. Da først og fremst med bil og mekk for gutter i et verksted på Ramstad og i samarbeid med ponneridningen på Momarkedet for jenter.

Jeg vil presisere at dette er "hobbyen" deres og må ikke blandes med det de arbeider med i Team kraft Sør. Her er det kurs for næringslivet i det å kunne samarbeide. Dette ble det fortalt om og vist film om oppe i undervisningsrommet. Vi avsluttet møtet med suppe og kos i Gargan-stua. Denne er bygget opp som en lavo. I det hele tatt er låven på Slettevold utrolig innholdsrik og verd et besøk.

Alle andre møter er holdt på Villa Nore 1. mandag i måneden kl. 11 til 13. Vi skulle ønske at flere søstre ville finne veien til oss. Dersom vi blir flere, er det lettere å kunne forsøke å få noen utenfra til å holde kåserier og foredrag om forskjellige emner.

K.S.

Nåværende styre fra v.: Leder Ingjerd Garai, kass. Randi Jansen, sekr. Kari Skadsheim.

Nesten utrolig god nyhet

Under overskriften "Utfordringer" i Nore – Nytt nr. 2005 skriver jeg at de største utfordringer vi står overfor er logens ekspansjon og fornyelse av logehuset.

I nr. 62 Håkon Håkonsson kan vi ikke påberope oss å ha hatt den ønskede ekspansjon, men vi har tross 3 utmeldelser holdt medlemstallet på samme antall, og med det vi vet om muligheter til nye opptak utover i året, er det grunn til å håpe at vi kan nå våre forsiktede målsettinger for året. Ang. planer om nytt logehus har mye skjedd, og styret i AS Nore har brukt mye tid og krefter med prosjektene som har vært vurdert.

Nå vet alle i våre 2 loger at "undrenes tid" ikke er forbi. Jeg tenker selvsagt på den fantastiske pengegaven vi har fått tilsagn om, som snur hele problematikken på hodet til ikke å bli noe problem.

Forutsetningene som er gitt, gjør også at vi kan få en løsning som det ikke kan være særlig uenighet om, – nemlig at vi kan beholde logesalen mer eller mindre som den er.

Dermed vil alle de følelser som er knyttet til den for mange ikke bli såret.

Og, – vi får fantastiske, store og helt nye selskapslokaler, garderober og alle fasiliteter vi behøver. Som antydning, og det er viktig; Prosjektet bør ikke skape noen uenighet mellom medlemmene! Jeg må innrømme at jeg ble litt betenkt over en del sterke meninger som fremkom i vinter da styret fortsatt arbeidet med utredningene om et mulig samarbeide med EBBL.

Nå må vi vise samarbeidsvilje og dugnadsånd, og sende et foreløpig takk og varme tanker til de glade givere for den store gaven!

Jeg er informert om at styret i AS Nore vil at kollegiene setter sammen dugnadsgrupper som allerede nå i sommer kommer i gang

med nødvendige oppgraderinger av logesalen.

Styret skal på forhånd ha utarbeidet en plan over hva som skal gjøres.

Vi vet at det finnes mange både profesjonelle håndverkere og

dyktige amatører og "altnuligkvinner og -menn" i våre rekker, så vær ikke redd for å melde dere når signalet gis til felles innsats for felles interesse!

*Med hilsen i V, K og S
Johan Hvalshagen*

Hyggelig besøk i Loge 51 Folden

Det ble en fin opplevelse for oss 24 brødrene fra Håkon Håkonsson som den 20. april deltok på møtet hos 51 Folden i Moss. Vi ble svært godt mottatt i trivelige lokaler. Om den store deltagelsen fra vår loge skyldes at det var på samme møtedag som vi har, eller det fine været, eller ønsket om å se hvordan andre har det, er uvisst. En trivelig logekveld var det i hvertfall. Det var et vel gjennomført logemøte og et trive-

lig ettermøte. 2 brødre fra Folden fikk vennsapsgraden den kvelden. Om ritualene er de samme, var gjennomføringen noe annerledes enn hos oss. Det er både interessant og lærerikt å se hvordan andre loger gjennomfører sine møter. Mange nyttige tips å ta med seg hjem. Loge 51 Folden ble stiftet i 1957, har 130 medlemmer, og er en av tre Odd Fellow loger i Moss.

Harald Rømuld

MATRIKKELEN:

Begge loger har bedt NORE-NYTT gjøre medlemmene oppmerksomme på at matrikkelen fra 2005 er kommet, en for søstre og en for brødre.

Matrikkelen inneholder medlemsfortegnelse for søstre og brødre i alle Odd Fellow-/Rebekkalogene i Norge, oversikt over valgte og utnevnte Storembedsmenn, alle distriktene med DSS, fortegnelse over steder i Norge hvor det er loger, oversikt over leirene, adresser m.m. til europeiske Storloger og helt bak en alfabetisk navne-

liste med logenummer foran navnet.

Ved Innvielsen fikk vi matrikkelen av logen, og har du ikke "fornytt" din utgave, er det kanskje på tide at du gjør det.

Vi anbefaler alle å kjøpe matrikkelen. Den koster kr. 50,- Loge nr. 31 CECILIA kan henvende seg til Skattmester May Sørby, telf. 69 82 50 89.

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson kan henvende seg til Kasserer Egil Nøkleby, telf. 69 89 05 49.

TIL ETTERTANKE

For hvert minutt du er sint, mister du seksti sekunders glede!

LYKKELIG

Lykkelig er den som ikke sørger over hva man mangler, men gleder seg over hva man har.

Tur til Treriksmøte i Nyköping, Sverige 6. og 7. mai 2006

Lørdag 6. mai hadde en strålende morgen med sol og fuglesang. Våren hadde kommet til Indre Østfold. Forventningsfulle sto vi ved Villa Nore med pik og pak klokken 0700. Vi instalte oss i bussen og vi la i vei til Nyköping. Gunvor Egeberg var reiseleder. Hun ønsket oss velkommen ombord. Vi var i alt 21 damer. Ei hadde blitt syk og måtte melde avbud i siste liten. Vi hadde buss fra Nettbuss og sjåføren vår het Einar Liserud fra Trøgstad.

Etter en times kjøring stoppet vi ved Sandaholm som ligger ved Jernsjøen. Her ble det servert kaffe og horn med no' godt i. Det var et resultat av en bagedag Anne Kirsti Kristiansen hadde hatt med sin søster. Det smakte godt.

Så la vi iveri igjen. Reiseleder Gunvor hadde nå noe på lur. Det ble delt ut sanger som ble sunget og så fikk vi litt champagne som også smakte godt.

Nå var vi klare for litt hjernevirk-somhet og da hadde Bodil Skjenneberg med seg noen ark med rebusser og lignende. Engasjerende. Da vi kom til Karlskoga var det bestilt lunsj til oss. Vi fortærte kyllingen og la iveri igjen. Vi måtte ha en stopp med litt kaffe igjen. Her hadde vi øving på en sang som Ingar Karlsen hadde skrevet til oss. Denne skulle vi synge ved middagen om kvelden. Øvingen gikk med mer eller mindre hell. Men kaffen og hornene smakte godt.

Sangøvelse i det grønne.

Disse var det Eva Jahren som hadde bakt. Selv om vi hadde vært i farta så lenge, føltes det som tida hadde gått veldig fort, for plutselig var vi framme. Klokken var nå blitt 1430, og vi installerte oss på hotell Ibis.

De søstrene som skulle bo privat, ble her hentet av sine verter. På hotellet bodde også våre finske venner fra klubben Dagmarkellan i Ekenes i Finland. De var bare 6 stykker som var med i bussen vår da vi reiste til logehuset klokken 1700. Vi som ikke hadde vært her tidligere, så med en gang at dette huset var noe spesielt. Det var fra 1913 og ble da bygget som logehus. Det må oppleves.

Vi fikk være med på et flott møte med opptak av 2 søstre, Ingrid Bromè og Martina Popermajer. Etterpå var det en høytidelig middag med 78 søstre tilbords. De had-

Nye, svenske søstre: Ingrid Bromè og Martina Popermajer.

de som oss, brødre fra herrelogen som servitører. Her var det cernomimester Karin Thorstenson som styrte taffelet. Vi spiste en nydelig tre retters middag med ubegrenset tilgang på hvit og rød vin. Stemningen var veldig hyggelig. Vi var blandet svensker, finner og nordmenn ved alle bordene, så vi ble ganske godt kjente utover kvelden. Det ble skålet for alle tre landene og vi sang alle tre nasjonalsangene. Høytidelig. De gjestende overmestrene hilste og overrakte gaver. Vi fra Norge avsluttet hilsmingen med å synge sangen som vi hadde øvd på. Denne gangen gikk det veldig bra. Stor applaus.

Vår overmester overrakte samtidig logeblomster til de nyopptatte søstrene. Dette ble en uforglemmelig kveld.

Søndag skulle vi møte ved Statshuset klokken 1100. Der ble vi møtt av Hjørdis Hultgren i et flott antrekk som var blitt brukt ved 800 års jubileet i 1987. Her satte hun seg til flygelet og spilte for oss før hun fortalt om Nyköping by. Statshuset ble

Hjørdis Hultgren som guide.

bygd i 1969 etter at et gammelt kvartal måtte rives. Her var det i flere år arkeologer som hadde et nitidig arbeid med å grave og kartlegge alle funn fra gammel tid.

I Nyköping by bor det 30 000 mennesker, mens det i hele kommunen var 50 000.

Som avslutning i Statshuset fikk vi alle en gave fra kommunen. En flott bok om Nyköping. Fra Statshuset gikk vi strandpromenaden som gikk for å være Sveriges lengste museum. Mye flott å se på. I Alla Helgonens Kyrka avsluttet Hjørdis guidingen med å synge Sommarsalm sammen med Magdalena Øhrling. Vi satt der trollbundet.

Deretter spaserte vi videre på strandpromenaden til Seaside hvor det ventet lunsj på oss. Her var avslutningen på vårt besøk. Vår overmester takket for oss og vi sang alle en sang til avslutning. Våre finske venner takket også for seg og ønsket oss alle velkommen til Ekenes og Finland 28. oktober 2008, for da har de 30 års jubileum.

Så var avskjedens time kommet og vi entret bussen med mål for Norge. Vi var nå fulle av inntrykk fra lørdagen og søndagen og nye vennskap var blitt knyttet.

Hjemreisen gikk først til Karlskoga, hvor vi fikk middag. Like utenfor Karlskoga hadde det vært et trafikkuhell, så vi ble stående å vente i en time.

Dette var en vel planlagt tur der alt gikk knirkefritt. Gunvor Egeberg hadde gjort et kjempearbeid. Tusen takk for turen.